

DOI 10.26886/2414-634X.4(48)2021.2

UDC: 378.091.3:373.5

**COMPETENCE APPROACH TO PROFESSIONAL TRAINING OF
FUTURE TEACHERS OF MUSIC AS A PRIORITY OF MODERN
TRANSFESSIONALIZATION OF MODERN ART EDUCATION**

Zhang Wei, Post-graduate student

<https://orcid.org/0000-0001-6259-501X>

e-mail: artukraine007@gmail.com

Drahomanov National Pedagogical University, Ukraine, Kyiv

The article analyzes the current state of professional training of future music teachers. As a result of the research it was established that one of the priority directions of improving the professional training of future music teachers is the content-procedural implementation of the competent approach. It is grounded that the introduction of a competent approach contributes to the renewal of the educational process in institutions of higher pedagogical education as a result of the accentuation of methods and mechanisms of formation and development of students' ability to practically act and apply their acquired knowledge and experience in future professional activities..

Key words: vocational and educational training, competence based approach, culture of professional thinking , transfeffionalization

аспірант, Чжан Вей, Компетентнісний підхід до фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва як пріоритет трансфесіоналізації сучасної мистецької освіти/ Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ, Україна

У статті проаналізовано сучасний стан фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. У результаті дослідження встановлено, що одним із пріоритетних напрямів

удосконалення фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва є змістово-процесуальна реалізація компетентнісного підходу. Обґрунтовується думка, що запровадження компетентнісного підходу сприяє оновленню освітнього процесу у вищих закладах освіти у результаті акцентуації способів і механізмів формування й розвитку у студентів здатності практично діяти і творчо застосовувати набуті знання і досвід у майбутній фаховій діяльності.

Ключові слова: фахова підготовка, компетентнісний підхід, культура фахового мислення, майбутні вчителі музичного мистецтва, трансфесіоналізація

Постановка проблеми. У сучасному світі, де ми живемо і мусимо ефективно функціонувати, названому науковцями-соціологами VUCA-світом (акронім від англійських слів: *volatility* – нестабільність, *uncertainty* – невизначеність, *complexity* – складність, *ambiguity* – неоднозначність), людство шукає коеволюційні контексти цілісності людини в соціокультурному середовищі. Процеси глобалізації сучасної освіти зумовили необхідність формування європейського освітнього простору як єдиної системи, що потребує як узгодження, так і збереження особливостей національних освітніх систем, посилення їхньої якості та конкурентоспроможності[1]. Філософія діалогу стала теоретичним підґрунтям становлення і розвитку багатьох напрямів сучасного гуманітарного знання. В даному контексті виникає необхідність активного пошуку нових резервів якісної підготовки фахівців, їхньої фахової компетентності та особистісної зрілості. Актуальною стає необхідність вдосконалення діяльності педагогічних університетів щодо підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, які мали б ґрунтовну загальнокультурну та художньо-педагогічну підготовку, здатність до впровадження новітніх художньо-

педагогічних технологій, усвідомлення необхідності особистісного і професійного самовдосконалення протягом усього життя.

Розглядаючи перспективи сучасної гуманістичної моделі мистецької освіти, Г.Падалка підкреслює важливість збереження національно-культурних традицій, надбань української педагогіки, використання досвіду багатьох поколінь у відтворенні менталітету нації, української мистецької спадщини[14]. У такому контексті особливої актуальності набуває проблема реалізації компетентнісного підходу, що сприятиме оновленню та вдосконаленню фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Аналіз досліджень і публікацій із проблеми.. Важливим методологічним засобом вирішення освітніх завдань, поставлених перед системою мистецької освіти вченими і практиками, визнано *компетентнісний підхід* (від лат. *competens* – відповідний, знаючий). Провідною ідеєю цього підходу є перенесення мети освітньої діяльності з накопичення знань і навичок на формування здатності практично діяти і творчо застосовувати набуті знання й досвід у різних життєвих ситуаціях. Компетентнісний підхід представлено у ряді нормативно-правових і концептуальних документів: (Закон України «Про освіту», Закон України «Про вищу освіту», Концепція Нової української школи тощо), у наукових працях вітчизняних і зарубіжних вчених (В.Андрущенко, Н. Бібік, І.Бургун, Л. Ващенко, О.Вербицький, О. Глузман, Л. Гриневич, А.Добридень, Я.Кодлюк, В. Луговий, О. Овчарук, О. Пометун, О. Савченко, Г. Селевко, В. Сєріков, Л. Сохань, Дж. Равен, О.Хижна, Л. Хоружа та ін.), що свідчить про необхідність його застосування у практиці вищої школи.

У Концепції Нової української школи проголошено стратегію реалізації нового змісту освіти, що ґрунтується на формуванні десяти компетентностей учнів, необхідних для їхньої успішної самореалізації в

суспільстві: спілкування державною (і рідною у разі відмінності) та іноземними мовами; уміння вчитися впродовж життя; математична грамотність; природничі науки і цифрові технології; обізнаність та самовираження у сфері культури; екологічна грамотність і здорове життя; соціальність і громадянська позиція. У зазначеному документі «компетентність» трактується як «динамічна комбінація знань, способів мислення, поглядів, цінностей, навичок, умінь, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність»[13]. Для формування ключових компетентностей учнів у Концепції визначено наскрізні вміння: критично мислити, висловлювати свою думку, логічно обґрунтовувати свою позицію, виявляти ініціативу і творчість, вирішувати проблеми, приймати рішення, конструктивно керувати своїми емоціями, застосовувати емоційний інтелект, уміннями співпрацювати в команді[13].

Структуру фахової компетентності складають знання, уміння, навички і певні компоненти професійної майстерності в тій галузі, в якій працює даний фахівець. До структури професійної компетентності вчителів включаємо п'ять основних компонентів:

- спеціально-професійні знання;
- науково-пізнавальні потреби;
- комунікативні здібності;
- організаторські здібності й навички управлінської діяльності;
- особистісні якості

Спираючись на узагальнену класифікацію основних переліків ключових компетентностей, що розподілились за трьома основними блоками: соціальні, мотиваційні та функціональні компетентності, прийшли до висновку, що сучасні умови вимагають від учителя музичного мистецтва формування нових професійно значущих

якостей, таких як системне творче мислення, інформаційна, комунікативна культура, конкурентноспроможність, лідерські якості, життєвий оптимізм, уміння створювати свій позитивний імідж, здатність до усвідомленого аналізу власної діяльності, самостійних дій в умовах невизначеності, наявність навичок збереження і зміцнення здоров'я, стресостійкості.

Різноаспектні проблеми фахової підготовки майбутнього учителя музичного мистецтва в сучасному суспільстві висвітлено в наукових розвідках Е. Абдуліна, Ю. Алієва, О. Андрейко, О. Апраксіної, Л. Арчажнікової, Л. Безбородової, Г. Падалки, В. Орлова, О. Ростовського, О. Рудницької, О. Хижної, В. Школяр, В. Шульгіної, О. Щолокової, Б. Юсова та ін. Вивчення індивідуальних особливостей психічного розвитку, розкриття структури індивідуальності, особливо компонентів індивідуального спрямування як складових цієї структури перебувало у фокусі наукових досліджень видатних психологів та фізіологів П. Блонського, В. Зеньківського, П. Каптерєва, М. Ланге, І. Павлова, І. Сеченова, І. Сікорського, Б. Теплова та інших. Вчені обґрунтували необхідність всебічного осягнення її природи з метою гармонізації подальшого особистого життєвого шляху кожної людини. У зв'язку з цим було висвітлено авторське бачення розвитку мовлення, мислення, пам'яті, уваги, уяви, уявлень, схарактеризовано особливості вольової, сенсорної, емоційної, пізнавальної та соціальної сфер, визначено риси особистості та шляхи й засоби гармонійного узгодження різних сторін виховного та навчального впливів. В українській та зарубіжній педагогіці приділяється велика увага актуальним проблемам та перспективам вищої педагогічної освіти (А. Алексюк, Є. Белозерцев, О. Глузман); досліджуються питання історії й філософії вищої педагогічної освіти (В. Кремень, В. Курило, В. Луговий). Проблемі формування професійної готовності студента педагогічного вишу до

педагогічної діяльності присвячені розвідки І. Глазкової, О. Мороза, Н. Пихтіна, О. Серняк. Питання підготовки майбутнього вчителя вивчали О. Сорока, М. Парфьонов, І. Казанжи, С. Паршук, Г. Шульга. Особлива увага у науковому дискурсі приділяється питанням самоосвіти, самоактуалізації, самовдосконалення майбутніх педагогів (М. Рогозіна, Л. Кобильнік, Т. Шестакова).

Однак малодослідженим залишається питання щодо врахування тенденцій індивідуалізації навчання у системі професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, що можливо розв'язати за умови змістово-процесуальної реалізації компетентнісного підходу.

Мета дослідження. Мета нашого наукового дослідження полягає у визначенні та обґрунтуванні особливостей змістово-процесуальної реалізації компетентнісного підходу у процесі фахової підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу. Упровадження в процес навчання майбутнього вчителя музики компетентнісного підходу, суть якого полягає у виборі та реалізації оптимального поєднання форм і методів педагогічної роботи, адекватних індивідуальним особливостям студентів, обумовлюється рядом особливостей, властивих процесу музичного навчання у закладах вищої педагогічної освіти.

Удосконаленню фахової підготовки майбутнього вчителя приділили у своїх дослідженнях багато науковців. Так, наприклад Н. Кучеренко [9] досліджувала професійно-педагогічні якості майбутнього викладача; О. Жукова [6] вивчала процес формування професійного досвіду майбутніх учителів. Предметом наукового дослідження А. Добридень [5] стало формування самоосвітньої компетенції майбутнього вчителя.

Аналіз наукових розвідок дозволяє узагальнити, що фахова підготовка майбутнього вчителя – це складний, динамічний і безперервний процес, який вимагає врахування потреб сучасної школи

у фахівцях, здатних творчо вирішувати складні теоретичні та практичні завдання освітнього процесу, що свідчить про важливість проблеми фахової підготовки майбутніх учителів музики, пошуку ефективних шляхів та вибору раціональних методів керівництва процесом їхнього навчання.

На думку О. Андрейко, «підвищення рівня компетентності майбутніх педагогів є одним з актуальних завдань сучасної фахової підготовки студентів» [2]. У зв'язку з цим процес фахової підготовки майбутніх учителів музики теж зазнає змін. Сучасна система фахової підготовки майбутнього вчителя музики обумовлена структурно-організаційними змінами національної освіти, спрямованої на інтеграцію до європейського освітнього простору та компетентністним підходом.

Вища педагогічна освіта є одним із основних факторів формування фахової компетентності вчителя, який суттєво впливає на інноваційну спрямованість педагогічної діяльності, без якої неможливо досягти високого рівня професіоналізму. Концептуальні ідеї інтеграції, професіоналізації, універсалізації, ставши головними напрямками у галузі освіти на європейському континенті, реалізуються в оптимальному структуруванні та інтеграції знань у зміст підготовки вчителя в різних теоретично обґрунтованих моделях і підходах.

Поняття професійно-педагогічної підготовки у своїх дослідженнях науковці розглядають як підсистему професійної підготовки вчителя. Відтак її сутність тлумачать у різних інтерпретаціях: сукупність спеціальних знань, умінь та навичок, які дозволяють виконувати роботу в певній галузі діяльності [2]; цілісну динамічну освіту, яка складається із взаємопов'язаних компонентів: мети, навчання, змісту освіти, мотивів навчання, діяльності викладача та діяльності студентів, технології і результату навчання [12].

Відповідно до світоглядної позиції А. Ліненко, «професійно-педагогічна підготовка є особливим психологічним станом, який характеризує вибіркову, прогнозуючу активність особистості на стадії її підготовки до певної діяльності» [11, с. 104].

Науковий інтерес становить позиція А. Зайцевої, згідно з якою фахова підготовка вчителя музичного мистецтва – це процес навчання студентів у системі навчальних занять і результат, який характеризується повним рівнем розвитку особистості вчителя, сформованістю загальнопедагогічних та спеціальних знань, умінь і навичок; система, що об'єднує відносно самостійні підсистеми підготовки: суспільну, соціально-наукову, психолого-педагогічну і загальнокультурну [7].

Невід'ємною ознакою удосконалення фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва у закладах вищої освіти є її розбудова відповідно до компетентісно зорієнтованого підґрунтя, що зумовлено кількома причинами. По-перше, переходом світової спільноти до інформаційного суспільства. У цих умовах пріоритетним вважається не традиційне накопичення знань та предметних умінь і навичок (мета так званої «знаннєвої педагогіки»), а – формування вміння вчитися, оволодіння навичками пошуку інформації, здатності до самонавчання упродовж життя (вважається, що ці новоутворення стають визначальною сферою професійної діяльності).

По-друге, модель особистісно зорієнтованої мистецької освіти передбачає визнання кожного студента суб'єктом освітнього процесу, носієм двох груп якостей, що у своїй цілісності виявляються як вміння навчатися та бажання вчитися, що можливе за умови, з одного боку, оволодіння продуктивними (загальнонавчальними) вміннями і навичками та розгорнутою рефлексією, а з іншого, – сформованістю

позитивного емоційно-ціннісного ставлення як до процесу діяльності, так і до її результату.

По-третє, виходячи з того, що до основних загальноцивілізаційних тенденцій сучасного світу відносять глобалізацію всіх сфер життєдіяльності особистості та суспільства, актуалізується проблема надання майбутньому вчителю музичного мистецтва елементарних можливостей самовизначатися в житті, активно діяти, бути конкурентоспроможним на світовому ринку праці.

Компетентнісний підхід у системі вищої та загальної середньої освіти є предметом наукового дослідження вітчизняних науковців – І. Бабин, П. Бачинського, Н. Бібік, С. Бондар, Г. Гаврищак, І. Гудзик, Н. Дворнікової, Я. Кодлюка, О. Локшиної, С. Ніколаєнка, О. Овчарук, Л. Пильгун, О. Пошетун, І. Родигіної, О. Савченко, О. Садівник, С. Сисоєвої, О. Ситник, Т. Смагіної, Г. Терещук, С. Трубачової, М. Фоменка.

Як методологічна основа забезпечення мети, змісту і якості вищої освіти компетентнісний підхід розглядається значною частиною зарубіжних дослідників, серед яких найбільш відомі Дж. Равен, Дж. Боуден, С. Маслач, М. Лейтер, Е. Шорт, Е. Тоффлер, Р. Уайт, А. Бермус, Р. Хайгерті, А. Мейхью та ін.

Аналіз праць зазначених авторів дозволяє узагальнити, що фахову компетентність педагога варто розуміти як особистісні можливості учителя, які дозволяють йому самостійно й ефективно реалізовувати цілі педагогічного процесу. Для цього потрібно знати педагогічну теорію, уміти застосовувати її в практичній діяльності. Фахова компетентність учителя – це єдність його теоретичної і практичної готовності до здійснення художньо-педагогічної діяльності.

Так, наприклад, І. Бургун [3] вважає, що компетентнісний підхід зумовлений стрімким соціальним, технологічним і політичним

розвитком світу, який вимагає від майбутнього педагога володіння певними якостями і вміннями а саме: бути гнучким, мобільним, уміти презентувати себе на ринку праці; використовувати знання як інструмент для розв'язання життєвих проблем; володіти культурою фахового мислення; вміти здобувати, аналізувати інформацію, застосовувати її для індивідуального розвитку і самовдосконалення; бути здатним до різних альтернатив, запропонованих сучасним життям. Окрім цього Болонською конвенцією передбачено запровадження загальноєвропейських кваліфікаційних стандартів. Їх основою є компетентнісний підхід, згідно з яким студенти мають отримувати ключові компетенції для формування фахових навичок.

На думку А. Вербицького [4], компетентнісний підхід дозволяє ліквідувати розрив між когнітивним, діяльнісним і особистісним рівнями розвитку майбутнього фахівця. Саме компетентнісний підхід передбачає формування такого нового змісту освіти, який би не зводився лише до його знаннєво зорієнтованого компоненту, а охоплював би цілісний індивідуальний досвід вирішення майбутніми фахівцями життєвих і фахових проблем, виконання функцій, соціальних та професійних ролей на підставі здобуття відповідних компетенцій.

Як концептуальну основу оновлення змісту, форм і методів навчання визначає компетентнісний підхід О. Отич. Вчена наголошує, що «компетентнісний підхід в умовах інтеграції української системи вищої освіти у європейський та світовий соціокультурний простір є актуальним і може успішно використовуватися як методологічна основа. Особливо важливим він виявляється у теперішній час для підготовки фахівців, здатних діяти в умовах постійних соціальних трансформацій» [14].

Я. Кодлюк стверджує, що пріоритетом модернізації вищої освіти є компетентнісний підхід, а його реалізація у підготовці майбутніх педагогів передбачає відбір і деталізацію освітніх компетентностей як за навчальними предметами, так і за ступенями підготовки; розробку технології їх упровадження в освітній процес закладів вищої освіти, зміну системи становлення особистості педагога – освітнього середовища, стилю спілкування, форм і методів навчання, способів оцінювання навчальних досягнень студентів [8].

Одним із шляхів оновлення змісту фахової підготовки вчителя музичного мистецтва та узгодження його з сучасними потребами суспільства, інтеграцією до світового освітнього простору, є, на нашу думку, орієнтація навчальних та планів та програм на набуття ключових компетентностей та створення ефективних механізмів їхнього запровадження. Розгляд змісту художньо-педагогічної підготовки як системи наукових знань, умінь, навичок, оволодіння якими забезпечує формування у студентів художньої картини світу; всебічно розвинених розумових, фізичних здібностей, системи емоційно-ціннісних відносин до світу як до багатокomпонентного об'єкту, а також розвиток потреб та інтересів з метою інкультурації, соціалізації та максимальної самореалізації особистості під кутом зору інструменталізації процесу формування базових, фундаментальних та спеціальних компетентностей дає можливість модернізації фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Підготовлений до художньо-педагогічної діяльності фахівець має володіти такими професійно значущими і особистісними якостями та властивостями:

– усвідомлення смислу, значущості та мети художньо-педагогічної діяльності у контексті актуальних педагогічних проблем мистецької освіти в умовах мультикультурного соціуму;

- осмислена, зріла педагогічна позиція;
- культурна толерантність;
- уміння по-новому формулювати освітні завдання з предмета, досягати та оптимально переосмислювати їх під час навчання;
- здатність вибудувувати цілісну освітню програму, яка враховувала б індивідуальний підхід до студентів, освітні стандарти, нові педагогічні орієнтири;
- співвіднесення сучасної йому реальності з вимогами особистісно зорієнтованої освіти, коригування освітнього процесу за критеріями інноваційної діяльності;
- здатність бачити індивідуальні здібності кожного і навчати відповідно до їхніх особливостей;
- уміння продуктивно, нестандартно організувати навчання й виховання, тобто забезпечити творення студентами своїх результатів і, використовуючи інноваційні художньо-педагогічні технології, стимулювати їхній розвиток;
- володіння організаційними формами і методами художньо-педагогічної діяльності, що передбачає уміння на основі особистого досвіду і мотивів вихованців бути співтворцем мети їхньої діяльності, зацікавленим та компетентним тьютором, консультантом і помічником у співвіднесенні мети з результатом, використанні доступних для студентів форм рефлексії та самооцінки;
- здатність бачити, адекватно оцінювати, стимулювати відкриття та форми культурного самовираження вихованців;
- уміння аналізувати зміни в освітній діяльності, розвитку особистісних якостей вихованців;
- здатність до особистісного художньо-творчого розвитку, рефлексивної діяльності, усвідомлення значущості, актуальності власних пошуків і відкриттів.

Враховуючи, що становлення професійної компетентності майбутнього вчителя здійснюється в процесі діяльності, в якій він задовольняє професійно-освітні потреби, набуває особистісно і професійно значущі знання, уміння, якості, вважаємо правомірним виділення такого виду освітнього середовища у ВЗО як художньо-педагогічне. Створення у вищому навчальному закладі художньо-педагогічного середовища сприятиме актуалізації індивідуального потенціалу кожного студента, оволодіння нормами гуманістичної поведінки, розвитку та реалізації художньо-творчих можливостей майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Художньо-педагогічне середовище у педагогічному ВЗО є соціальним та просторово-предметним оточенням суб'єкта освітнього процесу, сукупністю можливостей для його міжособистісних відносин, задоволення професійно-освітніх та художньо-творчих потреб. В той же час, художньо-педагогічне середовище ВЗО розуміємо як стан духовно-змістової атмосфери, насиченої міжособистісним обміном і спілкуванням педагогів та студентів, їхніх естетичних свідомостей, що динамічно розвиваються в процесі освоєння різних видів мистецтва. Усі елементи художньо-педагогічного середовища взаємозалежні, доповнюють і збагачують один одного, впливають на кожного суб'єкта освітнього процесу. Не залишається поза художньо-педагогічним середовищем і молодіжна субкультура, яка має свої традиції та зміст. Таким чином, суб'єктивний фактор професійної і загальнокультурної підготовленості педагогів стає вирішальним у контексті створення художньо-педагогічного середовища ВЗО на основі реального фізичного хронотопу.

В результаті практики змодельовані такі функціональні структури, форми організації і практики актуальної художньо-педагогічної діяльності майбутніх учителів музичного мистецтва як певні «номінації»

(лат. nomination – називання, найменування) художньо-педагогічного середовища: «майстерня», «лабораторія», «координаційний центр», «галерея», «мистецька світлина», «клуб», «проблемна група», «практикум», «тренінг», «екскурсія», «майстерклас», «кафедра», «журнал».

Будь-яка номінація, як програма розвитку, може стати ядром або сполучною ланкою не лише для організації художньо-педагогічного середовища, але і для змістової взаємодії різних освітніх структур: ВЗО, школи, наукових та культурних установ і задавати якусь глобальну мережу інноваційної діяльності з впровадження компетентнісного підходу.

Ми назвали загальні номінації художньо-педагогічного середовища як «освітнього театру», кожна з яких може мати безліч «ролей» – функціональних позицій і форм, представлених у моделі художньо-педагогічного середовища ВЗО.

Висновки дослідження і перспективи подальших розвідок із напрямку. Таким чином, у сучасній фаховій підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва викристалізуються нові орієнтири освітніх процесів, спрямовані на всебічне розкриття потенціалу кожного студента, сприяння його фахового саморозвитку. Підготовка професіонала, компетентного фахівця, який займається будь-яким видом музичної діяльності, вимагає володіння комплексом психолого-педагогічних і музичних знань та умінь. Удосконалення фахової підготовки вчителя музичного мистецтва зумовлюється не тільки правильною орієнтацією студентів у процесі навчання на спеціальних заняттях, а й методичним забезпеченням та практичною вправністю, яку набувають студенти під час опанування спеціальних дисциплін. Гуманітаризація професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва сприятиме **трансфесіоналізації** майбутніх

педагогів, яка проявляється у продуктивності формування фахової компетентності студентів, спрямованої на педагогічне осягнення людино- і культуротворчих можливостей педагогічної діяльності та її транслювання за межі професії, тобто оновлення і навіть створення нових норм професійної діяльності вчителя музичного мистецтва третього тисячоліття.

Уважаємо за необхідне у майбутньому дослідити особливості вирішення методологічних, педагогічних, методичних проблем в умовах трансфесіоналізації фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Література:

1. Andreiko O., Savchenko R., Vasilenko L., Khizhna O., Savchenko Y.: (2019), *Creative Cooperation of Subjects of the Educational Process in the Context of Musical Activity*. Journal of History Culture and Art Research (ISSN: 2147-0626) Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi . Vol. 8, No. 1, March.2019.
2. Андрейко О. І. (2012), Концептуальні засади формування виконавської культури музиканта в контексті педагогічної творчості. *Науковий часопис національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова*. Серія 16. Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики / за ред. Н. В. Гузій. Київ: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова. 2012. Вип. 18 (28). С. 56–59.
3. Бургун І. В. (2017), Актуальність запровадження компетентнісного підходу в освітню практику [Електронний ресурс]. URL: <http://www.nbu.gov.ua>. (дата звернення: 26.10.2017)
4. Вербицкий А. А. (2004), Компетентностный подход и теория контекстного обучения. *Мат-лы к четвертому заседанию методол.*

семинара 16 ноября. 2000 г. Москва: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. 84 с.

5. Добридень А. (2010), Формування самоосвітньої компетенції майбутнього вчителя засобами інтерактивного навчання. *Проблеми підготовки сучасного вчителя: зб. наук. праць Уман. держ. пед. ун-ту ім. Павла Тичини* / ред. кол.: Побірченко Н.С. та ін. Умань: ПП Жовтий О.О., 2010. Вип. 1. С. 59–65.

6. Жукова О. (2010), Процес формування професійного досвіду майбутніх учителів молодших класів *Проблеми підготовки сучасного вчителя: зб. наук. праць Уман. держ. пед. ун-ту ім. Павла Тичини* / ред. кол.: Побірченко Н. С. та ін. Умань: ПП Жовтий О.О., 2010. Вип. 1. С. 12–18.

7. Зайцева А. В. (2014), Феномен взаємодії як спосіб організації спільної художньо-творчої діяльності викладача і студентів у процесі музичного навчання. *Виховний потенціал сучасної освіти: теоретичні засади та практичні досягнення: мат-ли Всеукр. наук.-практ. конф., 15-16 жовтня 2014 р.* / НАПН України, Ін-т проблем виховання. Київ, 2014. С. 18–19.

8. Кодлюк Я. П. (2006), Компетентнісний підхід у підготовці майбутніх педагогів як пріоритет модернізації вищої освіти. *Професійні компетенції та компетентності вчителя: мат-ли регіон. наук.-практ. семінару*. Тернопіль: Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2006. С. 10–14.

9. Кучеренко Н. (2010), Технологія формування професійно-педагогічних якостей викладача іноземних мов вищого навчального закладу *Проблеми підготовки сучасного вчителя: зб. наук. праць Уман. держ. пед. ун-ту ім. Павла Тичини* / ред. кол.: Побірченко Н.С. та ін. Умань: ПП Жовтий О.О., 2010. Вип. 1. С. 24–29.

10. Khyzhna O, Lendel-Sarkevich A. (2018), Peace Education as Arts Education: In Search of New Strategies// Philosophy and Cosmology, Volume 21 The Academic Journal ISSN 2518-1866 (Online), ISSN 2307-3705 (Print).
11. Ліненко А. Ф. (1993), Готовність як передумова творчої педагогічної діяльності. *Формування творчої особистості вчителя для оновлюваної національної школи*: в 2 ч. Умань: УДПІ, 1993. Ч. 1. С. 104–105.
12. Мороз О. Г., Падалка О. С., Юрченко В. І. (2003), Педагогіка і психологія вищої школи: навч. посібн. / за заг. ред. О. Г. Мороза. Київ: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2003. 267 с.
13. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи (2016), Л. Гриневич, О. Елькін, С. Калашнікова, І. Коберник, В. Ковтунець, О. Макаренко, О. Малахова, Т. Нанаєва, Г. Усатенко та ін.; Заг. ред. М. Грищенка – К., 2016. – С.12. - [електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf>
14. Отич О. М. (2013), Творча індивідуальність як критерій педагогічної майстерності вчителя. *Педагогічна майстерність академіка Івана Зязюна: зб. наук. пр.* / Ін-т пед. освіти і освіти дорослих НАПН України; [редкол. : Н. Г. Ничкало (голова) [та ін.]. Київ, 2013. С. 291–298.
15. Падалка Г. М. (2008), Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін): монограф. Київ : Освіта України, 2008. 272 с.
16. Svyrydenko D. (2015). Globalization as a factor of academic mobility processes expanding. Philosophy and Cosmology, Vol.14, pp. 223-235. (*in English*).

17. Троцько Г. В. Теоретичні та методичні основи підготовки студентів до виховної діяльності у вищих педагогічних навчальних закладах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. пед. наук : спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки», 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Київ : Інститут ПППО АПН України, 1997. 54 с.

18. Учитель мистецьких дисциплін у дискурсі педагогічної майстерності: навч.-метод. посіб. (2003), / І. А. Зязюн, Г. Г. Філіпчук, О. М. Отич [та ін.]. Бердянськ : Бердян. держ. пед. ун-т, 2013. 340 с.

References:

1. Andreiko O., Savchenko R., Vasilenko L., Khizhna O., Savchenko Y.: (2019), *Creative Cooperation of Subjects of the Educational Process in the Context of Musical Activity*. Journal of History Culture and Art Research (ISSN: 2147-0626) Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi . Vol. 8, No. 1, March.2019. (in English).

2. Andrejko O. I. (2012). Konceptualni zasady formuvannya vykonavskoyi kultury muzykanta v konteksti pedagogichnoyi tvorchosti. Naukovyj chasopys nacionalnogo pedagogichnogo universytetu im. M. P. Dragomanova. Seriya 16. Tvorchy osobystist uchytelya: problemy teorii i praktyky / za red. N. V. Guzij. Kyiv: Vyd-vo NPU im. M. P. Dragomanova. 2012. Vyp. 18 (28). S. 56–59 (in Ukrainian).

3. Burgun I. V. (2017). Aktualnist zaprovadzhennya kompetentnogo pidxodu v osvitynu praktyku [Elektronnyj resurs]. URL: <http://www.nbu.gov.ua>. (data zvernennya: 26.10.2017) (in Ukrainian).

4. Verbyczkyj A. A. (2004). Kompetentnostnyj podhod y teoryya kontekstnogo obuchenyya. Mat-ly k chetvertomu zasedanyyu metodol. seynara 16 noyab. 2000 g. Moskva: Issledovatel'skij centr problem kachestva podgotovky spetsyalystov, 2004. 84 s. (in Russian).

5. Dobryden A. (2010). Formuvannya samoosvitnoyi kompetencyi majbutnogo vchytelya zasobamy interaktyvnogo navchannya. Problemy

pidgotovky suchasnogo vchytelya: zb. nauk. pracz`Uman. derzh. ped. un-tu im. Pavla Tychyny / red. kol.: Pobirchenko N.S. ta in. – Uman: PP Zhovtyj O.O., 2010. Vyp. 1. S. 59–65 (in Ukrainian).

6. Zhukova O. (2010). Proces formuvannya profesijnogo dosvidu majbutnix uchyteliv molodshyx klasiv Problemy pidgotovky suchasnogo vchytelya: zb. nauk. pracz Uman. derzh. ped. un-tu im. Pavla Tychyny / red. kol.: Pobirchenko N.S. ta in. Uman: PP Zhovtyj O.O., 2010. Vyp. 1. S. 12–18 (in Ukrainian).

7. Zajceva A. V. (2014). Fenomen vzayemodiyi yak sposib organizaciyi spilnoyi xudozhno-tvorchoyi diyalnosti vykladacha i studentiv u procesi muzychnogo navchannya. Vyxovnyj potencial suchasnoyi osvity: teoretychni zasady ta praktychni dosyagnennya: mat-ly Vseukr. nauk.-prakt. konf., 15-16 zhovtnya 2014 r. / NAPN Ukrayiny, In-t problem vyxovannya. Kyiv, 2014. S. 18–19(in Ukrainian).

8. Kodlyuk Ya. P. (2006). Kompetentnisnyj pidxid u pidgotovci majbutnix pedagogiv yak priorytet modernizaciyi vyshhoyi osvity. Profesijni kompetenciyi ta kompetentnosti vchytelya: mat-ly region. nauk.-prakt. seminaru. Ternopil: Vyd-vo TNPU im. V. Gnatyuka, 2006. C. 10–14 (in Ukrainian).

9. Kucherenko N. (2010). Texnologiya formuvannya profesijno-pedagogichnyx yakostej vykladacha inozemnyx mov vyshhogo navchalnogo zakladu Problemy pidgotovky suchasnogo vchytelya: zb. nauk. prac Uman. derzh. ped. un-tu im. Pavla Tychyny / red. kol.: Pobirchenko N.S. ta in. Uman: PP Zhovt`j O.O., 2010. Vyp. 1. S. 24–29 (in Ukrainian).

10. Khyzhna O, Lendel-Sarkevich A. Peace Education as Arts Education: In Search of New Strategies// Philosophy and Cosmology, Volume 21 The Academic Journal ISSN 2518-1866 (Online), ISSN 2307-3705 (Print) . (in English).

11. Linenko A. F. (1993). Gotovnist yak peredumova tvorchoyi pedagogichnoyi diyalnosti. Formuvannya tvorchoyi osob`stosti vchytelya dlya onovlyuvanoyi nacionalnoyi shkoly: v 2 ch. Uman: UDPI, 1993. Ch. 1. S. 104–105(in Ukrainian).
12. Moroz O. G., Padalka O. S., Yurchenko V. I. (2003). Pedagogika i psykholohiya vyshchoyi shkoly: navch. posibn. / za zag. red. O. G. Moroza. Ky`yiv: NPU im. M. P. Dragomanova, 2003. 267 s. (in Ukrainian).
13. Nova ukrainska shkola. Konzeptualni zasady reformuvannya serednoyi shkoly (2016). K., P.12. - [електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf>(in Ukrainian).
14. Otych O. M. (2013). Tvorchya individualnist yak kryterij pedagogichnoyi majsternosti vchytelya. Pedagogichna majsternist akademika Ivana Zyazyuna: zb. nauk. pr. / In-t ped. osvity i osvity doroslyx NAPN Ukrayiny`; [redkol.: N. G. Nychkalo (golova) [ta in.]. Kyiv, 2013. S. 291–298(in Ukrainian).
15. Padalka G. M. (2008). Pedagogika mystecztva (Teoriya i metody`ka vykladannya mysteczkyx dyscyplin): monograf. Kyiv: Osvita Ukrayiny, 2008. 272 s. (in Ukrainian).
16. Svyrydenko D. (2015). Globalization as a factor of academic mobility processes expanding. *Philosophy and Cosmology*, Vol.14, pp. 223-235. (in English).
17. Troczko G. V. (1997). Teoretychni ta metodychni osnovy pidgotovky studentiv do vixovnoyi diyalnosti u vyshykh pedagogichnykh navchalnykh zakladax: avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya dokt. ped. nauk : spec. 13.00.01 «Zagalna pedagogika ta istoriya pedagogiky», 13.00.04 «Teoriya i metodyka profesijnoyi osvity». Kyiv: Instytut PPPO APN Ukrayiny, 1997. 54 s. (in Ukrainian).

18. Uchy`telmy`steczkyx dyscyplin u dyskursi pedagogichnoyi majsternosti (2013): navch.-metod. posib. / I. A. Zyazyun, G. G. Filipchuk, O. M. Otych [ta in.]. Berdyansk: Berdyan. derzh. ped. un-t, 2013. 340 s. (in Ukrainian).

Citation: Zhang Wei (2021). COMPETENCE APPROACH TO PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF MUSIC AS A PRIORITY OF MODERN TRANSFESSIONALIZATION OF MODERN ART EDUCATION. New York. TK Meganom LLC. Innovative Solutions in Modern Science. 4(48). doi: 10.26886/2414-634X.4(48)2021.2

Copyright: Zhang Wei ©. 2021. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.